

ZAPOMENUTÝ BÁSNÍK

V portrétu strýce Jiřího ORTENA – Josefa ROSENZWEIGA-MOIRA (1887-1944) – s názvem Zapomenutý básník scénáristky Marie Valtrové při letošní Ortenově Kutné Hoře přiblížil jeho osud herec, dabér a recitátor Jaromír MEDUNA. Většině z nás však tento charismatický herec splývá s postavou detektiva Hercule Poirota.

Pane Meduno, na přání otce jste se měl stát ekonomem, ale prosadil jste se jako herec. Jak se Vám to povedlo?

Po maturitě na Střední ekonomické škole jsem byl přijat na Vysokou školu ekonomickou. Zároveň jsem ale začal navštěvovat tzv. Lidovou konzervatoř. Studium na této škole mě bavilo nezměrně víc. Rozhodl jsem se VŠE opustit, jít na vojnu, případně zkusit DAMU. Na zkoušku mě připravovala prof. Věra Bublíková a Ada Valdová. Vyšlo to. Otec byl smířen s tím, že ze mě inženýr nebude, ovšem DAMU přijímal těžko. Kolega v práci mu však řekl, jaký je to veliký úspěch, že jsem byl přijat, a nakonec se s tím smířil. Ve finále byl na mě snad i pyšný.

Při studiu DAMU jste poznal jako pedagoga Leo Spáčila, který učil na katedře herectví. Co pro Vás znamenal?

Hodiny s prof. Spáčilem byly útokem na naše nervy. Jeho metodu jsem pochopil až později, když jsem pobral trochu hereckého rozumu. Dnes jsem mu za ty nervy vděčný. Škoda, že jsem mu to nemohl říct.

V roce 1977 jste byl angažován do ostravského Divadla Petra Bezruče, po němž následovalo liberecké Divadlo F. X. Šaldy a v roce 1986 Městská divadla pražská. Kde jste se cítil nejlépe?

Na všechna tato divadla vzpomínám s láskou. Divadlo Petra Bezruče bylo šťastným startem do profese, v Liberci jsem pracoval s vrstevníky a kamarády, a když jsem nastoupil do Městských divadel pražských, tak jsem měl možnost poznat onu úžasnou gardu slavných herců, kteří se stali nejen vstřícnými kolegy, ale mnozí také kamarády.

Na přelomu 80. a 90. let jste v Městských divadlech pražských poznal Zdeňka Ornesta, nejmladšího z bratří Ohrensteinů. Jak jste ho jako člověka vnímal?

Pana Zdeňka Ornesta jsem poznal opravdu jen krátce, nikdy jsme spolu nepracovali. Působil na mě jako velice skromný, milý a noblesní člověk. Škoda ho. Pana Otu Ornesta jsem vůbec osobně neznal, jenom jsem se mu jednou představil.

Proslul jste jako dabér, v roce 2012 jste byl nominován na Cenu Františka Filipovského. Roli Poirota jste převzal od svého kolegy Petra Kostky. Jak dlouho jste Hercula Poirota daboval?

Poirota jsem začal dabovat v roce 2002 poté, co Petra Kostka odmítl dabovat znovu již dříve nadabované díly. Konal se konkurz, který jsem vyhrál. Kostkův Poirot se nám velice líbil, a to až tak, že jsme se vždy v neděli vraceli z chaty domů dříve, abychom nový díl viděli. Ten závazek, který jsem na sebe vzal, mi dělal opravdu těžkou hlavu. Jak se vyrovnat Petrovi? Ohlasy diváků, když zaslechli – v českém znění Jaromír Meduna – byly velice pobouřené. Naštěstí v poměrně krátké době vše pomínulo a miska vah se od pobouření pohnula ve vlnu sympatií. Dnes mohu říct, že Poirot je mou nejslavnější dabingovou rolí a mnoho lidí mne poznává po hlase a také podle jména. Jaromír Meduna není zrovna kombinace úplně běžná.

Jak jste si s tímto proslulým detektivem rozuměl?

David Suchet patří k těm nejlepším anglickým hercům. Jeho škála hereckých prostředků je nesmírně bohatá, ale ne nekonečná. Postavu Poirota vybavil velice přesnou charakteristikou, kterou udržel po více než šedesát dílů, proto jsem se ho naučil dobře znát a práce s ním byla, ne snad úplně snadná, rozhodně však radostná. Bavil mě, stejně jako diváky.

V roce 2014 jste obdržel v rámci poděbradského festivalu Křišťálovou růží za umělecký přednes. Co pro Vás toto ocenění znamenalo?

Poezií jsem se hodně zabýval na DAMU. V angažmá jasně dominovalo divadlo. Návrat k poezii, respektive k uměleckému přednesu – tedy i k próze, přišel až někdy kolem roku 2000. Bylo to díky Viole a také díky melodramům, které jsem začal intenzivně dělat. Do této kategorie také spadá čtení audioknih.

Audioknihy? Můžete nám přiblížit, jak vypadá taková práce na audioknize?

Poslední dobou pracuji hodně na načítání audioknih. Mám jich již za sebou desítky. Práce je to velice namáhavá (alespoň pro mne) a to nejen při práci ve studiu, ale také – a možná hlavně – při přípravě. Každou knihu přečtu a opoznámkuji nejméně třikrát. A představte si, že takovou čtyřsetstránkovou knihu, jakou je QUO VADIS, čtete třikrát za sebou. Také jsem četl knihu o historii Ukrajiny (rovněž čtyři sta stran). Psal ji historik, údajně populárním způsobem. Vyznat se ve spleti souvětí, se spoustou vět vložených, je nesmírně obtížné, zvláště chcete-li, aby se v tom vyznal posluchač. A to už ani nemluvíme o nejtěžší knize, kterou jsem načítal, což byla TAK PRAVIL ZARATHUSTRA Friedricha Nietzscheho.

V pražské Viole jste hrál v čechovovských pořadech TISÍC A JEDNA VÁŠEŇ, NĚJAK SE TO ZVRTLO, KDYŽ TEČE DO BOT a v pořadu z poezie Jacqua Préverta PRO TEBE MÁ LÁSKO. K čemu máte blíž k divadlu nebo poezii?

Protože divadlo již dělám minimálně, překlápí se vahadlo od divadla k přednesu. Tak snad i proto jsem byl poctěn Křišťálovou růží. Hodně času mi v poslední době také zabírá účast na hudebních vystoupeních. Ne snad že bych byl hudebník nebo zpěvák, ale velmi často doprovází hudbu i slovo, a to nejen v melodramech. Je to práce krásná a povznášející.

Znal jste už dřív básně Jiřího Orteny?

Básně Jiřího Orteny jsem pochopitelně znal, ale nijak blíže jsem se jím nezabýval. Ne, že bych nechtěl, ale měl jsem k zabývání jiné básníky a texty, se kterými jsem pracoval.

A vrátil byste se do Kutné Hory znovu?

Mám rád výlety a Kutná Hora je k tomu jako stvořená. Proto ji navštívím vždy rád.

Září 2025

Ptala se Marie Valtrová